

Živo, ki izginja

Gregor Butala

Ljubljana – V zbirki Knjižnica Mestnega gledališča ljubljanskega so pred dnevi predstavili novo, že 146. izdajo, in sicer knjigo *V živo: uprizarjanje v mediatizirani kulturi* ameriškega profesorja performativnih študij **Philipa Auslanderja**. Kot je pojasnila urednica zbirke **Petra Pogorevc**, je slovenski prevod tega dela, ki je prvič izšlo leta 1999, nastal po drugi, dopolnjeni izdaji, ki bo v izvorniku izšla šele čez nekaj tednov; prevajalka **Aleksandra Rekar** je namreč besedilo dobila neposredno od avtorja.

Auslander v študiji obravnava različne vidike uprizarjanja v sodobnem svetu, in sicer tako v uprizoritvenih umetnostih kot v medijih ali sodstvu. »Zanj je značilen interdisciplinarni pristop, s katerim fenomen uprizarjanja širi na obsežnejše področje, kakor smo ga sicer vajeni v tovrstnih delih,« ugotavlja Pogorevčeva. »Predvsem ga zanima razmerje med živim uprizarjanjem in mediji; pri tem prevprašuje ontološki status živega uprizarjanja znotraj mediatizirane kulture, določene s primatom televizije in razmahom interneta.« Bistvena razsežnost Auslanderjeve misli je v osredotočanju na prepletenost živega in neživega v sodobni kulturi, pri čemer ju vidi kot enakovredna – ravno tako, kot gledališču ne pripisuje kakega »posvečenega« mesta glede na druge prostore uprizarjanja. Nadvse odmevna avtorjeva teza je tista, da je »živo uprizarjanje« posledica mediatizacije in ne nasprotno – da se torej potreba po razlikovanju med »živim« in »posnetim« pojavi šele z razvojem ustrezne tehnologije oziroma da se živo

Potreba po razlikovanju med »živim« in »posnetim« se pojavi šele z razvojem ustrezne tehnologije.

kot kategorija vzpostavi šele takrat, ko je že nepovratno zaznamovano s svojim nasprotjem. »Pravzaprav se tu 'živo' pojavi kot nekakšen prazen pojem, saj označuje tisto, kar je že začelo izginjati; v tem pogledu zato postaja ideološki pojem, vpet v mehanizem kulturne produkcije, njen motor. Tudi sicer živo in posredovano po Auslanderjevem mnenju prehajata drug v drugega, zaradi česar ničemur od tega ne pripisuje ontološke prednosti,« pravi avtorica spremne besede dr. **Bojana Kunst**, ki dodaja, da je zanimivost knjige predvsem v številnih primerih, ki jih Auslander navaja ob svojih tezah, med katerimi ne manjka precej izizvalnih.

Da bo s prevodom Auslanderjevega dela mogoče začeti s širšim mišljenjem področja performativnih študij, je menil tudi sociolog kulture in publicist **Ičo Vidmar**, ki je opozoril predvsem na nekatere možnosti drugačnih pristopov pri obravnavanju glasbene produkcije, ki ji Auslander nameni celotno drugo poglavje.